

TEXEL - Live! De reality-show 'De Bevruchting' beleeft vanavond na acht afleveringen een zinderende finale op het toneel van Klif 12 op Texel. Daar zal een zaal vol publiek getuige zijn van de grande finale. Eva, de laatst overgebleven kandidaat, zal voor het oog van de snorrende camera's door dokter Mengelsma worden geïnsemineerd met het verzamelde zaad van duizend donors.

Hoe ver kun je doorslaan met reality-tv? Daar was het tekstschrijver annex regisseur Eric Hercules om te doen. Hij heeft zich helemaal uitgeleefd op een script dat een kritische persiflage op het genre beoogt. Texel heeft er trek in, want er zijn al zo'n 160 stoelen gereserveerd. Op het toneel staat vanavond een bijzonder acteurskoppel: de door de wol geveerde Aris van Zeylen (voor het eerst sinds vijftien jaar weer op de planken) en zijn dochter Marianne (sinds drie jaar bij theatergezelschap Factor 1 in Amsterdam en inmiddels zelf docente).

Exhibitionisme

Wat motiveert iemand om mee te doen aan reality-tv. Geld? Verveling? Exhibitionisme? Ze zijn alle drie op hun manier op zoek gegaan naar het antwoord. Ze zijn er geen van drieën uitgekomen. „Deelnemers aan die programma beseffen volgens mij niet wat ze teweeg brengen in hun eigen leven”, zegt Hercules. Het lijkt wel of ze juist intiemer worden met een camera in de buurt. Zie jij jezelf in een bushokje een slang in je kont duwen om daar je darmen te gaan spoelen? Nou, op tv doen mensen dat dus ongegeneerd. Dat intrigeert.” Marianne: „Ik

Repetitie van 'De Bevruchting'. Op de voorgrond regisseur Eric Hercules, op het toneel Aris en Marianne van Zeylen.

Foto Gertha Wesse

heb dat met zo'n programma als 'het spijt me'. Je wilt het goedmaken met iemand, okee. Maar waarom moet daar dan een tv-camera bij?”

Camera

Ook Aris kan geen begrip opbrengen voor de figuranten in de realityshow als Big Brother. Van echt inleven is dus geen sprake, maar dat dondert volgens hem niet. „Als je één keer zo'n programma gezien hebt weet je waar het op uitdraait: met een camera erbij moet je in

zo'n show alles doen wat ze voor je verzinnen.”

Het verhaal dat Eric Hercules bedacht heeft bevat dertien scènes, die in vijftig minuten zijn gepropt. Het is een switch tussen documentaire, momenten in de show dat de camera niet draait en de momenten dat die wel draait. Aris en Marianne duiken van de ene emotie in de andere. Het ene moment zitten ze midden in de show en het andere moment zitten ze erop terug te kijken, zoals in I love the seventies: in de camera praten

terwijl er geen vragen worden gesteld.”

Vader en dochter die met elkaar spelen kan heftig zijn, heeft Marianne gemerkt. „Ik moest wel wennen aan het verhaal. Het was geen liefde op het eerste gezicht. Er zit een scène in waarin ik als Eva de dokter een klap in zijn gezicht moet geven. Maar ik had ook moeite met alle ontwikkelingen aan het eind van het verhaal. Daar worden in een paar minuten tijd zoveel nieuwe wendingen aan het verhaal gegeven dat het je dui-

zelt.” Aris had andere problemen. „Je wilt niet weten hoe lang het heeft geduurd voordat ik foutloos *spermatozoïde* kon zeggen. Da's toch het minste dat je mag verwachten van een arts.”

Beloofd

Hercules heeft het stuk speciaal voor vader en dochter Van Zeylen geschreven. Bewondering? „Nou, ik ben niet zo van de bewondering. Maar ik ken Aris uit het café. Bovendien ken ik Marianne al heel lang vanuit onze

vriendenkring. Twee jaar terug raakten Aris en ik aan de praat over toneel spelen. Hij had z'n restaurant verkocht en wilde weer de planken op. Er was een klik. Toen heb ik hem beloofd een stuk voor hem en Marianne te schrijven.”

Alle drie zijn ze het erover eens dat één voorstelling eigenlijk wat weinig is. Eric: „Ik ben bezig met de RSG-school. Marianne: „En dan na afloop met de kids discussiëren.”

'De Bevruchting' is vanavond te zien in Klif 12 in Den Hoorn. Er zijn nog kaarten.